

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 9.580 van 7 april 2008
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kongolese nationaliteit te zijn, op 21 januari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van afgifte van een visum van 20 november 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat KIWAKANA, die loco advocaat D. TSHIBUABUA MBUYI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker die de Congolese nationaliteit heeft, dient op 7 november 2007 een aanvraag tot visum in bij de Belgische ambassade in Kinshasa. Verzoeker beweert hiertoe alle nodige documenten te hebben voorgelegd betreffende het doel en de omstandigheden van zijn verblijf.

Op 20 december 2007 krijgt verzoeker kennis van een door de verwerende partij genomen beslissing houdende de weigering van een visum. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

(...)

MOTIVATIONS

(...)

SERVICE PUBLIC FEDERAL DE L'INTERIEUR OFFICE DES ETRANGERS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN DIENST VREEMDELINGENZAKEN

(...)

Beperkingen/Limitations:

Commentaar/Commentaire:

Nota aan de Ambassade: betrokkene heeft een jaar geleden een naturalisatieaanvraag ingediend in België vanuit Kinshasa

Motivatie/Motivation/

Andere

Geen bewijs dat het transiteren via België noodzakelijk is om naar Londen te gaan.

Beslissing genomen conform artikelen 5 en 15 van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden

Pour le Ministre/ Voor de Minister“

2. Rechtspleging.

Waar verzoeker opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, deel IV, p. 737).

Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur werd genomen in het Nederlands, dient de Raad de Nederlandse taal als proceduretaal te hanteren.

Overeenkomstig artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet staat het verzoeker wel vrij om voor zijn akten en verklaringen de taal te gebruiken welke hij verkiest. De raadsman die verzoeker bijstaat of vertegenwoordigt dient evenwel ter terechtzitting de proceduretaal te hanteren in zijn mondelinge toelichtingen (*Gedr. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 123).

3. Onderzoek van het beroep.

In een enig middel voert verzoeker onder meer aan dat de bestreden beslissing, namelijk de weigering tot het toekennen van een visum, hem niet toestaat duidelijk de persoon, auteur van de akte te identificeren en bijgevolg ook niet zijn bevoegdheid *rationae materiae*. Hij stelt dat het aldus niet mogelijk is uit te maken of de bestreden beslissing opgesteld werd door de minister zelf of door zijn gemachtigde die wettelijk bevoegd is, en verder dat de bestreden beslissing mogelijk opgesteld werd door een onbevoegde persoon, wat een overschrijding van macht of fraude uitmaakt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van oordeel dat, aangezien administratieve beslissingen niet noodzakelijk schriftelijk dienen te zijn (R.v.St. nr. 40.466 van 23 september 1992), een handtekening geen geldigheidsvereiste of wettigheidsvereiste kan zijn voor een bestuurshandeling. Er vormt zich evenwel een probleem wanneer deze bestuurshandeling, waarvan de geldigheid aldus niet kan aangetast worden door een gebrek aan 'ondertekening', niet kan toegerekend worden aan een bepaalde persoon en dus wanneer helemaal niet vaststaat of de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon.

Aangaande verzoekers stelling als zou hij de steller van de akte niet kunnen identificeren waardoor hij niet zeker is dat de bestreden beslissing wel degelijk uitgaat van een bevoegde persoon, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat dit een middel van openbare orde betreft, betrokken op de onbevoegdheid *ratione personae*. Derhalve dient ambtshalve onderzocht te worden of de persoon die de bestreden beslissing genomen heeft daarvoor bevoegd was.

Artikel 2, 3de lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde maatregelen."

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing die aan verzoeker ter kennis werd gebracht enkel de vermelding 'Voor de Minister' bevat zonder handtekening, noch vermelding van naam. Dit duidt erop dat de beslissing vermoedelijk genomen werd door een gemachtigde van de minister. In de akte van betekening wordt daarentegen melding gemaakt van de beslissing houdende de weigering van visum van 20 december 2007 genomen 'par le Ministre', aldus door de minister zelf. Hieruit blijkt dat het niet duidelijk is wie de beslissing genomen heeft: de gemachtigde of de minister zelf? Bovendien ontbreekt de handtekening op de bestreden beslissing zodat de Raad in de onmogelijkheid verkeert te onderzoeken of deze persoon wel degelijk bevoegd was voor het nemen van de bestreden beslissing.

Gezien de onmogelijkheid van de Raad de bevoegdheid ratione personae van de auteur te controleren door het gebrek aan de 'ondertekening' van de bestreden beslissing, stelt de Raad ambtshalve de nietigheid van de bestreden beslissing vast. De loutere vermelding van de naam van een attaché op de bestreden beslissing die zich in het administratief dossier betreft doet aan het voorgaande geen afbreuk nu niet blijkt dat deze de persoon is die de bestreden beslissing heeft genomen.

Aangezien het aangevoerde middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dient het niet verder te worden onderzocht.

Verzoeker heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken van 20 november 2007.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven april tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BEELEN